

SUNČANA VRATA

Sunčana Vrata dovode pojedinca na put Ljubavi i Mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja Svemira, od najmanjih zakonitosti sve do Presvjetlosti Vječne Vatre koja napaja Sav Beskraj.

Onosmil Zlatobor

61. OBJAVA

17. april (travanj) 2021

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI »O izgubljeni ovci«

Luka 15, 3-32: Tada im reče ovu usporedbu: »Tko od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu, ne ostavu u pustinji devedeset i devet i ne ide za izgubljenom dok je ne nađe? Akad je nađe, stavi je, pun veselja, na svoja ramena te, čim dođe kući, pozove prijatelje i susjede pa im rekne: 'Radujte se sa mnom, jer sam našao svoju izgubljenu ovcu!' Kažem vam, tako će biti veće veselje na nebu zbog jednog grešnika koji se obrati nego zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.«

»Ili koja žena, ako ima deset drahmi pa izgubi jednu, ne užeže svjetiljku, ne pomete kuću i ne traži pomnjivo dok je ne nađe? A kad je nađe, zove prijateljice i susjede pa im rekne: 'Radujte se sa mnom jer sam našla izgubljenu drahmu!' Tako, kažem vam, biva veselje među Božjim anđelima zbog jednog jedinog grešnika koji se obrati.«

Reče dalje: »Neki čovjek imao dva sina. Mlađi od njih reče ocu: 'Oče, daj mi dio baštine koji mi pripada!' Otac im podijeli imanje. Poslije nekoliko dana mlađi sin skupi sve svoje te krene u daleku zemlju i ondje rasu svoje imanje provodeći život razvratno. Kad potroši sve, nasta ljeta glad u onoj zemlji, te onpoče oskudjevati. Tada ode u najamnekom čovjeku u onoj zemlji, a taj ga posla na polje da čuva svinje. Uzalud je čeznuo da bar jednom napuni trbuh ljkusama od mahuna što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao. Tada dođe k sebi i reče: 'Koliko najamnika u mog oca obiluje kruhom, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći ću ocu svome pa mu reći: Oče, sgriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika!' Diže se i krenu svom ocu.

Dok je još bio daleko, opazi ga njegov otac, i sažali mu se i te poleti, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin mu reče: 'Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom...!' Tada otac reče svojim slugama: 'Brzo, donesite haljinu, onu najbolju, i obucite ga! Stavite mu na ruku prsten a na noge sandale! Dovedite ugojeno tele te ga zakoljite da jedemo i da se veselimo, jer mi ovaj sin bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se.' I počnu se veseliti.

Njegov stariji sin bijaše u polju. Kad na povretku stiže blizu kuće te ču pjesmu i igru, dozva k sebi jednoga od slugu i upita ga što je to. 'Došao ti brat - odgovori - pa tvoj otac zakla ugojeno tele, što opet sina ima zdrava.' On se razljuti i ne htjede ući. Njegov otac iziđe i poče ga moliti. Tada će on ocu: 'Evo ti služim tolike godine i nikada ne prekrših ni jedne tvoje zapovijedi, a ti mi nikada ne dade ni jareta da bih se mogao proveseliti sa svojim prijateljima. A kada ti se vrati taj sin, pošto je s bludnicama razasuo svoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele!'

Nato mu otac odgovori: 'Sine, ti si uvjek sa mnom. Sve je moje tvoje. Ali se ipak trebalo veseliti i radovati, jer ti ovaj brat bijaše mrtav i opet oživje, bijaše izgubljen i nađe se!'«

ISUS: »Cijelo ovo poglavlje Mog Evanđelista Luke bavi se onim što je izgubljeno i radošću ponovnog pronalaska.

Prisutnim pismoznancima i farizejima tri su usporedbe pokazale zašto Ja ne tražim zdrave, već bolesne, zašto ne dobre i poštene, već grešnike.

Dakle, da bismo razumjeli pravo značenje ovih usporedba, prvo moramo – kao što je slučaj s većinom tekstova – dati detaljno objašnjenje njihovih najvažnijih riječi. Iako imate jezik i upotrebljavate njegove riječi da biste izrazili svoje misli, moram vam iskreno reći da od svih riječi koje upotrebljavate ne postoji nijedna u kojoj biste razumjeli njezino dublje značenje. Tako moram biti, osim što Sam instruktor i tumač Mog Evanđelja, i vaš učitelj jezika.

Ovdje je potrebno ovi trojici usporedaba – o izgubljenoj ovci, o izgubljenom novčiću i o izgubljenom sinu – dodati sljedeća objašnjenja:

Prvo: Što znači 'izgubljen'?

Drugo: Zašto se netko toliko trudi pronaći izgubljeno?

Treće: Zašto se netko tako neizmjerno raduje onim što pronađe, radošću koja često daleko nadmašuje radost zbog drugih, vrjednijih i važnijih stvari koje posjeduje?

Vidite, prvo moramo protresti ova tri pitanja prije nego što nastavimo s Duhovnim tumačenjem i njegovom primjenjivošću za vas, cijelo čovječanstvo i sva vidljiva djela stvaranja; jer kad netko po čemu pita, prvo mora biti jasno svjestan značenja i vrijednosti pitanja; time je već odgovorio na pola pitanja.

Počnimo sada sistematicno s prvim pitanjem, naime: Što znači riječ 'izgubljen'?

Vidite, riječ označava misao koja nekome padne na pamet kad shvati – bilo da je riječ o nekoj osobi ili o stvari – da ne može više dostići ono što mu pripada i znači mu vrijednost, da ne može to koristiti ili se tome radovati. Sve što se nalazi negdje drugdje, na mjestu različitom od određenog, izgubljeno je.

Jer ovo značenje može tako duboko utjecati na ljudski Duhovni život, to dovodi do sljedećeg gore spomenutog pitanja koje glasi:

Zašto se netko toliko trudi ponovno pronaći izgubljeno?

Odgovor je sljedeći: Jer se zbog tog gubitka srušio čovjekov duševni mir i zato nastoji obnoviti ravnotežu. Dakle, ono što se izgubi za vlasnika zapravo ima Duhovnu vrijednost koja je često puno veća od materijalne vrijednosti.

Stoga čovjek nastoji povratiti izgubljeno imanje kako bi ga mogao privući natrag u svoju blizinu. Kad ga pronađe, bit će sretan jer se ono što je nedostajalo vratilo na svoje prethodno mjesto i može se ponovno upotrijebiti u svrhu koja se smatra najprikladnjom.

Iz te se čežnje rađa žar za traženjem ili korištenjem svih raspoloživih sredstava da se povrati u posjed ono što je izgubljeno – aktivnost koja je često popraćena dosadom i naporom. Iz toga slijedi rješenje trećeg pitanja, naime:

Zašto se netko više raduje onome što je pronašao nego onome što već posjeduje? To se može lako objasniti, jer traženje i pronalaženje zahtijevaju trud i taj se trud nagrađuje upravo tim uspješnim pronalaskom.

Budući da svaka radost postaje prava radost tek nakon što se podijeli s drugima, ove usporedbe također spominju tu radost duše. Dakle, u ove tri usporedbe, s obzirom na različite životne situacije, izražava se i tuga zbog gubitka nečega.

Prvo imamo pastira koji traži izgubljenu ovcu. Ova je prilika usmjerena protiv optužba da se družim s ljudima koji su u očima pismoznanaca i farizeja opterećeni grijhom.

Što je pastir?

Evo, pastir je čovjek kojem je povjeren određeni broj životinja i od njega se očekuje da će ih voditi na dobre pašnjake i, ako je potrebno, zaštititi od svih opasnosti. Dakle, pastir je odgovoran svom gospodaru da niti jedna njemu povjerena životinja ne trpi štetu i da stoka uvijek ima dovoljno za jesti, jer mora pastir za njih odabrati prikladne pašnjake.

Ako Sam jeo s grešnicima i time pokazao da više volim bolesne od zdravih koji ne trebaju Duhovnog liječnika, ova prispopoba o izgubljenim ovcama bila je najprikladnija za Moje učenike, za razumijevanje uzroka Mog ponašanja; jer je izgubljena, grešna ovca – figurativno govoreći – isto kao što i nepreobraćena, duhovno izgubljena ili bolesna osoba.

Kao što je izgubljena ovca izložena svim vrstama nesreća, na primjer da postane pljen divljih zvijeri ili padne preko litice, a njihovih opasnosti često i nije sposobna prepoznati, tako je grešni, duhovno bolesni čovjek, koji – zaveden od svijeta – ne zna ništa o svoj duhovnoj svrsi, u opasnosti da potpuno promaši svoju sudbinu postati članom budućeg vječnog kraljevstva, i tek nakon određenih vremenskih razdoblja i nakon velike patnje i gorkih iskustava može doći do točke do koje Sam ga želio dovesti najkraćim putem.

Kažem: Pastir je dužan voditi svoje ovce na dobre pašnjake, a to je bila i Moja dužnost, jer Sam ljudе odvodio s opasnih putova kojima su tako bezbrižno hodali na pravi put života, do njihovog Duhovnog cilja.

Koristio sam primjer pastira kako bih tadašnji ljudi lakše razumjeli i približili se Mojem pozivu kao pozivu Sina Čovječjeg, jer Sam kao Mudrost, koja je sišla na zemlju, nastojao Mojem Ocu vratiti izgubljenu djecu koji su bili poput izgubljenih ovaca.

Kao što je velika pastirova radost kada nakon dugog traženja pronađe izgubljenu ovcu, posjed koji mu je povjeren, toliko je velika i Moja Radost kad Duša ponovno oživi.

Kako bih ovu prispopobu učinio još jasnjom, odabrao Sam drugu usporedbu o ženi koja je izgubila novčić i učinila sve da ga ponovno pronađe. Dobro Sam znao kakvu važnost pismoznanci i farizeji pripisuju novcu i zato su lako razumjeli ženinu revnu potragu, jer je to preuzeto iz njihova područja mišljenja. Netko se može zabrinuti čak i zbog sitnog novčića i tražiti ga dok ga ne pronađe.

Imao Sam na umu i druge namjere kad Sam im prvi put ispričao usporedbu o izgubljenoj ovcici kao biću s Dušom, zatim o gubitku materijalne stvari koja je navodno imala vrijednost i na kraju o gubitku Duhovnog dostojanstva u prikazu o izgubljenom sinu. Ovim Sam im htio reći da nije teško nadoknaditi gubitak duše, da je teže nadoknaditi materijalni gubitak, a najteže nadoknaditi gubitak Duha.

U prvom slučaju, okolnosti i stanja mogu pomoći da se grešna osoba riješi svojih pogrešnih stavova i ponovno se vrati na pravi put. Međutim, materijalni gubici obično vrše takav pritisak na dušu da ona okljeva u vjeri u Mene, pa čak i očajava, i svim snagama nastoji povratiti izgubljene svjetovne užitke. Žena koju Sam spomenuo mogla bi biti zadovoljna s preostalom devet novčića, ali joj je bio izgubljeni tako blizu Srca da je pretražila svaki kutak kako bi ga pronašla.

Naravno, u ovoj Sam usporedbi imao na umu Duhovni proces, a ne materijalni. Zato Sam u vezi s pronalaskom izgubljenog novčića, kada je žena svoj pronalazak proglašila svim prijateljima i susjedima, rekao da će i na nebu biti toliko radosti zbog grešnika koji se pokaja, to jest zbog Duše koja je spašena od propasti.

Što se tiče treće prilike – o izgubljenom odnosno rasipnom sinu – već Sam dovoljno privukao Svoje slušatelje u domet Svoj Duhovnog poimanja, da Sam im mogao dati najveći i posljednji primjer koji se ne bavi gubitkom materijala, već gubitkom Duhovnog dostojanstva čovjeka koji – zaboravljajući vlastitu vrijednost – postaje rob svijeta i njegovih užitaka, prekida sve veze koje su ga vezale za dom i obitelj i pojuri u svijet, prepustajući potpunu prevlast svojim strastima, dok ne spozna, iscrpljen i Duhovno poražen i samo u najvećoj bijedi, dubinu ponora u koji se bacio svojom slobodnom voljom.

U prvom je slučaju pastir bio taj koji je od propasti spasio ovcu, biće koje je duboko ispod njega, i vratio je njezinom stadu. U drugom slučaju, žena je bila ta koja se smatrala sretnom kad je ponovno pronašla svoju materijalnu svojinu. U oba su slučaja za usporedbu korištene svjetovne stvari. Međutim, u trećoj usporedbi je svim tim gubicima dodana i očinska ljubav koja je pretrpjela mnogo veći i vrjedniji gubitak. Ova se usporedba najviše odnosi na Mene, Oca svih stvorenih bića, jer s jedne strane pokazuje kajanje izgubljene duše, a s druge beskrajno očinsko milosrđe puno Ljubavi, sa svim njegovim posljedicama.

Preuzet iz ljudskog života, slučaj rasipnog sina je najvažniji jer Sam s njim pokazao Svojim slušateljima, osim obiteljskih veza, i kakav bi otac trebao biti i kako je, nažalost, takva zapravo samo nekolicina njih. Očinskom radošću zbog povratka sina želio Sam im pokazati, koliko će beskrajno velika biti radost Stvoritelja svih bića kad vidi ljude, koje je smjestio u svijet kao slobodna bića, da mu se dragovoljno vrate. Ovom usporedbom mogao Sam im razumljivo pokazati, da je u Mojem kraljevstvu Duhova radost zbog takvog povratka čak i veća nego u životu obitelji kad se vrati davno izgubljeni član, što ilustrira proslava koju je priredio otac, kada mu se vratio sin za kojeg je bio uvjeren da je mrtav.

Dakle, ove usporedbe predstavljaju tri slike iz ljudskog života koje se ne odnose samo na ono vrijeme, već vrijede za sva vremena, pa tako i vaše.

Ne štem boli da spasim izgubljene ovce i sinove, tako da prve vodim kući i potičem druge da se vrate svojom slobodnom voljom. Upozorenja, problemi svih vrsta, bolesti i gubitak voljene osobe podsjećaju ih da postoji još neki drugi svijet osim vidljivog. Ništa ne previdim i zapravo vam sva djela stvaranja jasno pokazuju kako se izgubljeni sin mora postupno vraćati k Meni, svome Stvoritelju i Ocu. Ovaj proces traje već eonima i još uvijek se događa na drugim svjetovima. Na vašoj se zemlji bliži kraju, i napravljen bude veliki korak naprijed koji će omogućiti vezanoj Duhovnosti da lakše i brže napreduje do cilja za koji Sam odabrao ovu zemaljsku kuglu i njezine stanovnike.

Sve u cijelom svemiru mora postati Duhovno, mora se razvijati nagore; ali vi ljudi, zbog kojih Sam Ja došao na zemlju, pred vama je veća misija od milijuna Duhova drugih svjetova. Jer nisam bez razloga i svrhe odabrao vašu zemlju i na njoj Svoje vlastito Poniženje kao primjer cijelom Mojem Kraljevstvu Duhova.

Zbog toga ste okruženi većim iskušenjima, jer je nagrada vašeg budućeg postojanja veća od one za mnoga bića na drugim kuglama koja polako prolaze kroz svoj proces pročišćenja i preobrazbe, dok vi, obdareni velikim svjetлом Moje Riječi i primjerom, možete – jakom voljom – uskoro dobiti ono za što je drugim stvorenjima potrebno nezamislivo dulje vremensko razdoblje. Ovdje na ovoj maloj zemlji proces Produciranja mora biti brži. Sve je uređeno u tu svrhu i ljudi imaju na raspolaganju sva sredstva kako bi Producirali sebe, svoju Dušu, a njome i svoje tijelo, da povratnim djelovanjem ohrabre i Duhove, vezane u tamnu materiju, da brže napreduju. Jer grubo građenim dušama treba gruba, kruta materija, dok plemenitijim, Duhovno razvijenim bićima treba svjetlija osnova. Dakle, kad čovječanstvo napreduje u svojoj Produciranosti, svijet u kojem mora boraviti slijedi ga korak po korak.

U tom smislu uložite sve napore da ubrzate ovaj proces Produciranja. Počevši od sebe, jer što se više možete odreći zemaljskih stvari, to vaše unutarnje biće postaje Producirano. S vremenom će početi svijetliti kroz vanjski oblik, što će biti posljedica zrcaljenja unutarnjeg sadržaja.

Ovaj napredak, koji se više odražava prvo u nekim, a kasnije u mnogima – donijet će mnoga rješenja Mog Duhovnog pitanja, kada ću vas Ja, kao Jedan Pastir, sve dovesti kao Moje ovce na bogate pašnjake Nebeske Svjetlosti, da primite sve Duhovne stvari koje vam je Otac, koji vas Voli, pripremao oduvijek.

Zato se pobrinite da ovi svrsi koristite što je više moguće. Pomislite na radost Duhova i bića koja su zabrinuta za vašu sudbinu. Pa čak i ako taj napredak mora biti popraćen svakovrsnim patnjama i borbama, cilj je vrijedan svih problema. Vaša vlastita radost uz nadvladavanje svih poteškoća, radost onih koji će se radovati s vama u zagrobnom životu, vaša nagrada MOJE VIJEĆNE OČINSKE LJUBAVI i sve veći napredak od Blaženstva do Blaženstva, od Radosti do Radosti, uskoro će vas poticati da zaboravite sitne smetnje kratkog probnog života.

Stoga slijedite Pastira i nemojte više zalutati na druge putove, nakon što se On toliko potrudio da vam pokaže pravi put do VJEĆNOG ŽIVOTA i NJEGOVOG SINOVSTVA! AMEN.«

Gottfried Mayerhoffer: Gospodinove propovijedi (str. 195 – 203)